

Kun sattuu

David Wilkerson December 1, 1978

Tavalla tai toisella meihin kaikkiin sattuu. Kaikki ovat samassa veneessä. Jopa tuohon nauravaan, onnelliseen muka niin onnekkaseen väkijoukkoon sattuu. He yrittävät kätkeä kipuaan juomiseen ja vitsailuun mutta se ei mene pois.

Keneen sattuu? Tuhlaajapojan tai -tytön vanhempiin. Miljoonat vanhemmat ovat syvälle haavoittuneita lapsen tähden, joka on hylännyt heidän neuvonsa. Nuo rakastavat vanhemmat surevat kerran niin kiltin ja hyvän lapsen petollisuutta ja rikollisuutta.

Särkyneiden kotien uhreihin sattuu. Hylättyyn vaimoon, jonka hänen miehensä hylkäsi toisen naisen tähden. Aviomieheen, joka menetti vaimon rakkauden. Lapsiin, jotka menettivät turvallisuutensa.

Toiset kärsivät sairauksista. Syöpää, sydänongelmia ja valtavasti muita tauteja. Se, että lääkäri sanoo, Sinulla on syöpä saatat kuolla! - sen täytyy olla kauheaa. Kuitenkin monet tämän sanoman lukijoista ovat kokeneet sellaista kipua ja tuskaa.

Rakastavaisten välit katkeavat. Poikaystävä tai tyttöystävä lähtee kävelemään, tallaten jalkoihinsa sen, mikä kerran oli kaunis ihmissuhde. Jäljelle jää särkynyt, haavoitettu sydän.

Entä sitten työttömät? Lannistuneet, joiden unelmat ovat romahtaneet? Sulkeutuneet? Vangit? Homot ja alkoholistit?

Totta! Tavalla tai toisella meihin kaikkiin sattuu. Jokainen henkilö maan päällä kantaa omaa kivun ja tuskan taakkaansa.

Fyysistä parannuskeinoa ei ole

Kun sattuu syvälle ei yksikään ihminen maan päällä voi sammuttaa sisäisiä pelkoja ja syvimpiä tuskia. Ystäväistä parhaatkaan eivät voi oikeasti ymmärtää sitä kamppailua, jota olet käymässä läpi, tai sinuun iskettyjä haavoja.

Ainoastaan Jumala voi vaientaa masennuksen aallot ja yksinäisyyden tunteet ja päälleikävän epäonnistumisen tunteen. Ainoastaan usko Jumalan rakkauteen voi lääkitä tuskaista mieltä. Ruhjottu ja särkynyt sydän, joka kärsii hiljaa, voi parantua ainoastaan Pyhän Hengen yliluonnollisen työn kautta ja mikään muu, kuin taivaallinen väliintulo, ei oikeasti toimi.

Jumalan täytyy astua esiin ja ottaa ohjokset käsiinsä. Hänen täytyy kaapata meidän elämämme tuossa murtumispisteessä ja ojentaa rakastavat käsivartensa ja viedä tuo tuskainen ruumis ja mieli Hänen suojeluksensa ja huolenpitonsa alle. Jumalan täytyy tulla esiin rakastavana Isänä ja osoittaa, että Hän on siellä, tekemässä asioita hyväksemme. Hänen täytyy, omalla voimallaan, hajottaa myrskypilvet ajaa pois epätoivo ja synkkyys pyyhkiä kyöneleet pois ja korvata murhe mielenrauhalla.

Herra, miksi juuri minä?

Eniten sattuu se, että tiedät rakkautesi Jumalan puoleen olevan vahva - kuitenkin et näytä ymmärtävän, mitä Hän

yrittää tehdä elämässäsi. Saatoit ymmärtää, miksi rukouksiin ei vastata, jos olit kylmä Hänen rakkaudelleen. Jos juoksit pois Jumalan luota, saatoit ehkä ymmärtää, miksi koetuksia ja vakavia koettelemuksia tuli jatkuvasti. Jos olit voimaton synnintekijä, joka halveksi Jumalan asioita, saatoit saada itsesi uskomaan, että sinä ansaitsisitkin kovaa tuskaa. Mutta sinä et pakene et hylkää Häntä millään tavalla. Ikävöit Hänen täydellisen tahtonsa tekemistä. Kaipaat palvella Häntä kaikella, mitä sinussa on. Ja juuri siksi kipusi on niin heikentävää. Sinusta tuntuu siltä, niin kuin sinussa olisi jotain kamalan väärin. Kyseenalaistat hengellistä syvyyttäsi; ja välillä kyseenalaistat jopa oman mielenterveytesi. Ääni kuiskaa jostain syvältä sisältäsi, Ehkä olen jollain tavalla vajavainen! Ehkä minuun sattuu niin syvästi, koska Jumala ei voi nähdä minussa hyvää! Minun täytyy olla niin poissa Hänen tahdostaan, että Hänen on kuritettava minua, että minusta tulisi tottelevaisempi.

Ystävät yrittävät auliisti auttaa

Ruhjottu tai särkyneet sydän aiheuttaa kaikista piinaavinta tuskaa, mitä ihminen tietää. Enemmistö muista inhimillisistä kivuista on vain fyysistä. Mutta haavoitetun sydämen täytyy kantaa kipua, joka on sekä fyysistä että hengellistä. Ystävät ja rakkaat voivat auttaa lievittämään särkyneen sydämen fyysistä kipua. Kun he ovat lähellä, nauraen, rakastaen ja välittäen, fyysinen kipu lievittyy ja tulee väliaikaista helpotusta. Mutta yö saapuu ja sen mukana hengellisen tuskan kauhut. Tuska on aina pahimmillaan yöllä. Yksinäisyys lankeaa pilven lailla, kun aurinko katoaa. Kipu oikein räjähtää, kun olet aivan yksin, yrittäen ymmärtää, kuinka selviytyä sisäisistä äänistä ja pinnalle pyrkivistä peloista.

Ystäväsi, jotka eivät oikeasti ymmärrä, mitä olet käymässä läpi, tarjoavat kaikenlaisia helppoja ratkaisuja. He tulevat kärsimättömiksi sinun suhteesi. He ovat enimmäkseen onnellisia ja huolettomia, eivätkä he voi ymmärtää, miksi sinä et vain pääse sen yli. He epäilevät sinun olevan vain itsesälissä. He muistuttavat sinua siitä, että maailma on täynnä ihmisiä, joihin sattuu ja joiden sydämet ovat särkyneet, ja jotka ovat selviytyneet. Vielä useammin he haluavat rukoilla tuota kerralla, paranna kaikki, ratkaise kaikki -rukousta. Sinun käsketään vapauttamaan uskosi, ottamaan lupaukset, tekemään parannus ja kävelemään ulos epätoivostasi.

Kaikki tuo on ihan hyvää ja tavallaan oikeaakin, mutta se on saarnaamista, joka tulee tavallisesti sellaisilta kristityiltä, jotka eivät ole tunteneet ikinä paljoakaan kärsimystä omassa elämässään. Job sanoi heistä, Olette puoskareita kaikki tyynni. Kiitos Jumalalle hyvää tarkoittavista ystävästä, mutta jos he kokisivat sinun tuskaasi edes yhden hetken, heidän äänensä muuttuisi. Laita heidät sinun paikallasi vain hetkeksi, tuntemaan, mitä sinä tunnet, kokemaan sen sisäisen tuskan, jota kannat, ja he sanoisivat sinulle, Kuinka ihmeessä voit kestää sitä? Minä en kykenisi siihen, mitä sinä olet käymässä läpi.

Aika ei paranna mitään!

Sitten on sen vanhan kliseen aika, Aika parantaa.... Sinun käsketään vain olemaan, pukemaan hymy kasvoillesi ja odottamaan tuskasi puutumisen hetkeä. Mutta minusta tuntuu siltä, että kaikki säännöt ja sanonnat yksinäisyydestä ovat onnellisten ja tuskattomien ihmisten sepittämiä. Ne kuulostavat hyvältä mutta ne eivät ole totta. Aika ei paranna mitään ainoastaan Jumala parantaa.

Kun sinuun sattuu, aika vain suurentaa tuskaa. Päivät ja viikot kuluvat ja tuska riippuu kiinni. Kipu ei katoa, eikä kalenteri vaikuta asiaan. Aika voi työntää tuskan syvemmälle mieleen, mutta yksi pienen pieni muisto tuo sen pintaan.

Jos totta puhutaan, ei sekään auta paljoa, että tiedät kristittyjen kärsineen ennen sinua kautta aikojen. Voit samaistaa itsesi Raamatun hahmoihin, jotka kärsivät suurimittaisia, tuskallisia koetuksia. Mutta se, että tiedät muiden käyneen läpi suuria taisteluja, ei tynnytä kipua omassa rinnassasi. Kun luet, kuinka he tulivat taisteluistaan voitokkaina ja sinä et ole tullut se vain lisää kipua. Sinusta alkaa tuntua siltä, niin kuin he olisivat olleet todella lähellä Jumalaa, saadessaan sellaisia vastauksia rukouksiinsa. Mutta sinusta tuntuu, kuin et olisi arvollinen Herralle, koska murheesi vain jatkuu huolimatta kaikista hengellisistä ponnisteluistasi.

Tuplamurhe

Harvoin ihmisiin sattuu vain kerran. Suurin osa niistä, joihin sattuu, voivat näyttää sinulle muitakin haavoja. Tuskaa on kerroksittain. Särkyneet sydän on tavallisesti lempeä ja hauras. Se särkyä helposti, koska sitä ei suojaa kova simpukankuori. Kovakuoriset sydämet käsittävät hellyyden väärin haavoittuvaisuudeksi. Hiljaisuus tuomitaan väärin heikkoudeksi. Täydellinen toiselle antautuminen ymmärretään väärin liian voimalliseksi esiintymiseksi. Sydän, joka ei pelkää myöntää rakkauden tarvettaan, tuomitaan väärin liian seksuaalisesti suuntautuneeksi.

Sitten seuraa, että hellä sydän, joka tavoittelee rakkautta ja ymmärrystä, on usein kaikista helpoin rikottava. Sydämet, jotka ovat avoimia ja luottavaisia, ovat tavallisesti niitä, joita haavoitetaan kaikista eniten. Tämä maailma

on täynnä miehiä ja naisia, jotka ovat hylänneet heille tarjotun rakkauden lempeästä ja hellästä sydäimestä. Nuo vahvat, kovakuoriset sydämet, jotka eivät luota keneenkään sydämet, jotka antavat niin vähän sydämet, jotka vaativat rakkaudelle jatkuvasti todisteita sydämet, jotka ovat aina laskelmoivia sydämet, jotka ovat aina manipuloimassa ja palvelemassa itseään sydämet, jotka pelkäävät ottaa uskon askelia nuo sydämet särkyvät harvoin. Ne eivät haavoitu, koska niissä ei ole mitään haavoittuvaa. Ne ovat liian ylpeitä ja itsekeskeisiä salliakseen minkään muun laittaa niitä kärsimään millään tavalla. Ne kulkevat särkemässä toisten sydämiä ja tallaamassa jalkoihinsa niitä hauraita sieluja, jotka koskettavat heidän elämäänsä yksinkertaisesti siksi, koska he ovat niin paksuja ja tylsistyneitä omassa sydämessään, että he luulevat, että jokaisen tulisi olla heidän kaltaisensa. Kovat sydämet eivät pidä kyynelistä. Ne vihaavat sitoutumista. Heistä tuntuu kuin heitä tukahdutettaisiin, kun heitä pyydetään kertomaan jotain siitä, mitä heidän omalla sydämellään on. Sydänten särkijät eivät pääse vähällä!

Osa siitä tuskasta, mitä särkyneen sydämen täytyy kärsiä, on ajatus, että loukkaaja, sydämen särkijä, selviää siitä kaikesta helpolla. Sydän sanoo, Minä olen se, johon sattuu ja joka on haavoitettu silti minä olen myös se, joka maksaa siitä. Loukkaaja pääsee maksamatta vaikka hänen pitäisi maksaa siitä, mitä hän teki. Tämä on ongelma ristien kanssa tavallisesti ristiinnaulitaan väärä henkilö. Mutta Jumala pitää kirjaa, ja tuomion päivänä kirjat avataan. Mutta jopa tässä elämässä sydänten särkijät ja ihmisten haavoittajat maksavat suuren hinnan. Sillä ei ole merkitystä, kuinka he yrittävät oikeuttaa tuskaa aiheuttavia tekojaan, mutta he eivät voi sammuttaa sen huutoa, jota he ovat satuttaneet. Niin kuin Aabelin veri, joka huutaa maasta särkyneen sydämen huudot voivat lävistää ajan ja paikan portit ja kauhistuttaa kovimpiakin sydämiä. Yleensä kipuja aiheuttavat suoranaiset valheet. Ja jokainen valehtelija viedään lopulta oikeuteen.

Onko särkyneelle sydämelle lohtua? Onko noille syville, sisäisille kivuille parannuskeinoa? Voiko palaset laittaa yhteen ja sydäimestä tulla vielä vahvempi? Voiko henkilö, joka on tuntenut sellaista kauhistuttavaa tuskaa ja kärsimystä, nousta masennuksen tomuläjystä ja löytää uuden ja voimallisemman elämäntavan? Kyllä! Ehdottomasti kyllä! Ja jos ei, silloin Jumalan Sana olisi huijausta ja Jumala itse valehtelija. Niin ei voi olla!

Minäpä jaan kanssanne muutaman yksinkertaisen ajatuksen, kuinka selviytyä kivusta.

1. Lopeta sen miettiminen, että miten ja miksi sinuun alkoi sattua!

Se, mitä sinulle tapahtui, on hyvin yleinen vaiva ihmiskunnan keskuudessa. Tilanteesi ei ole millään tavalla ainutlaatuinen. Se on osa ihmisloukkoa. Olitpa sitten oikeassa tai väärässä, sillä ei ole tässä asiassa mitään merkitystä. Se, millä on nyt merkitystä, on sinun halukkuutesi lähestyä Jumalaa ja luottaa Hänen salaperäisiin tekoihinsa sinun elämässäsi.

Raamattu sanoo, Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetukseksi, ikäänkuin teille tapahtuisi jotakin outoa, vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuja (1Piet. 4:12-13).

Jumala ei luvannut antaa sinulle tuskatonta elämää. Hän lupasi sinulle pakotien. Hän lupasi auttaa sinua kestämään tuskaasi. Voimaa palauttaa sinut jaloillesi, kun heikkous horjuttaa.

Todennäköisesti sinä teit sen, mitä pitikin tehdä. Seurasit Jumalan tahtoa rehellisesti seuraamalla sydäntäsi. Antauduit avoimella sydämellä, halukkaana antamaan itsestäsi. Rakkaus oli motivaatiosi. Sinä et keskeyttänyt Jumalan tahtoa joku muu teki sen. Jos tuo ei olisi totta, sinä et olisi se, johon sattuu. Sinuun sattuu, koska yritit olla rehellinen.

Et voi ymmärtää, miksi asiat raukesivat tyhjiin, kun Jumala näytti johdattavan kaikessa. Sydämesi kysyy, Miksi Jumala salli minun joutua tähän tilaan, jos Hän tiesi, ettei se koskaan toimisi? Mutta vastaus on selkeä. Herra kutsui Juudaksen. Hänen kohtalonaan oli olla Jumalan mies. Pelastaja poimi hänet, ottaen kädestä kiinni. Jumala olisi saattanut käyttää häntä voimallisesti. Mutta Juudas keskeytti Jumalan suunnitelman. Hän särki Jeesusuksen sydämen. Se, mikä alkoi kauniina, täydellisenä Jumalan suunnitelmana, päättyi katastrofiin, koska Juudas valitsi oman tiensä. Ylpeys ja uppiniskaisuus tuhosivat Jumalan meneillään olevan suunnitelman.

Niin, luovu kaikista syyllistämistä. Lopeta itsesi tuomitseminen. Lopeta se, että yrität hahmottaa, mitä teit väärin. Se, mitä ajattelet juuri nyt, sillä on merkitystä Jumalalle. Et sinä erehtynyt todennäköisesti annoit liikaa. Paavalin tavoin voit sanoa, Senkö tähden, että teitä näin suuresti rakastan, minä saan teiltä vähemmän vastarakkautta? (2Kor. 12:15).

2. Muistuta itsellesi, että Jumala tietää tarkalleen, kuinka paljon voit kestää eikä Hän salli sinun

saavuttaa murtumispistettä!

Rakastava Isämme sanoi, Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus; ja Jumala on uskollinen, hän ei salli teitä kiusattavan yli voimienne, vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää (1Kor. 10:13).

On pahimman laatuista Jumalan pilkkaa ajatella, että Jumala on kaiken kipusi ja tuskasi takana. Taivaallinen Isä kurittaa ja kasvattaa. Se, että Jumala luulee sinun tarvitsevan vielä yksi tai kaksi sydämen särkymistä, ennen kuin olet valmis vastaanottamaan Hänen siunauksiaan se ei pidä paikkaansa!

On totta, että Herra kurittaa niitä, joita Hän rakastaa. Mutta tuollainen rankaiseminen on vain hetkellistä, eikä sen tarkoitus ole satuttaa meitä. Jumala ei ole elämäsi sekaannuksen aiheuttaja. Etkä sinäkään. Se on inhimillistä epäonnea. Se on vihamies, joka kylvää lustetta pyrkimystesi peltoon. Se on petollisuutta jossain läheisessäsi, joka menetti uskon Jumalaan. Vihollinen yrittää satuttaa meitä toisten ihmisten kautta, aivan kuten hän yritti satuttaa Jobia vähäuskoisen vaimon kautta.

Taivaallinen Isäsi vartioi sinua väsymättömällä silmällä. Jokaista liikettä tarkkaillaan. Jokainen kyynel pulloetaan. Hän samaistuu jokaiseen tuskaasi. Hän tuntee jokaisen kipusi. Ja Hän tietää, milloin vihollinen on vaivannut sinua tarpeeksi. Hän astuu väliin ja sanoo, Jo riittää! kun tuska ja kipu ei enää vedä sinua lähemmäs Herraa kun se sen sijaan laittaakin hengellisen elämäsi alenevaan syöksykierteeseen silloin Jumala tulee. Hän ei salli luottavaisen lapsensa masentua liiasta kivusta ja sielun tuskasta. Kun tuo kipu alkaa olla sinulle haitaksi kun se alkaa estää kasvuasi Jumalan täytyy toimia ja nostaa sinut taistelusta hetkeksi pois. Hän ei milloinkaan salli sinun hukkua kyyneliisi. Hän ei anna kipusi turmella mieltäsi. Hän lupaa tulla juuri oikealla hetkellä pyyhkimään kyyneleesi pois ja antamaan ilon murheesi sijaan. Jumalan Sanassa sanotaan, ehtoolla on itku vieraana, mutta aamulla ilo (Psalmi 30:5).

3. Kun sattuu eniten, mene salaiseen kammioosi ja itke kaikki katkeruutesi ulos

Jeesus itki. Pietari itki katkerasti! Pietari kantoi kipua Jumalan Pojan kieltämisestä. Hän vaelsi yksin vuorilla itkien murheessa. Nuo katkerat kyyneleet tekivät hänessä ihanan ihmeen. Hän palasi järisyttämään saatanan valtakuntaa.

Eräs nainen, joka oli ollut rinnanpoistoleikkauksessa, kirjoitti kirjan nimeltään Ensin itket. Puhuin hiljattain erään ystävän kanssa, jolle oli juuri informoitu, että hänellä on tappava syöpä. Hän sanoi, Ensimmäinen asia, mitä teet, on se, että itket, kunnes kyyneleitä ei enää ole jäljellä. Sitten alat siirtyä lähemmäs Jeesusta, kunnes tunnet, että Hänen käsivartensa pitelevät sinua lujasti.

Jeesus ei milloinkaan katso pois päin itkevästä sydäimestä. On kirjoitettu, särjettyä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, hylkää (Psalmi 51:17). Kertaakaan Herra ei sano, Ota itseäsi niskasta kiinni! Nouse ja ota lääkkeesi! Pure hammasta ja kuivaa kyyneleesi. Ei! Jeesus pullottaa jokaisen kyyneleen iankaikkiseen säiliöönsä.

Sattuuko sinuun? Pahasti? Mene ja itke! Ja jatka itkemistä, kunnes kyyneleet lakkaavat virtaamasta. Mutta anna noiden kyynelten alkuperän olla ainoastaan kivusta ei epäuskosta tai itsesäälistä.

4. Vakuuta itsellesi, että sinä selviät pääset ulos että sinä kuulut Herralle, elät tai kuolet!

Elämä jatkuu. Tulet yllättymään siitä, kuinka paljon voit kantaa, kun Jumala auttaa. Ei onnellisuus elä ilman tuskaa tai kipua. Ei lainkaan. Todellinen onnellisuus on sitä, että opitaan elämään päivä kerrallaan huolimatta kaikesta murheesta ja tuskasta. Se on sitä, että opitaan, kuinka iloita Herrassa, huolimatta siitä, mitä menneisyydessä on tapahtunut.

Saattaa olla, että tunnet itsesi hylätyksi. Saatat tuntea itsesi inhotuksi. Uskosi voi olla heikkoa. Saatat ajatella olevasi lopullisesti maassa. Murheet, kyyneleet ja tuskat voivat nielaista sinut silloin tällöin mutta Jumala on yhä valtaistuimellaan. Hän on vieläkin Jumala!

Sinä et voi itseäsi auttaa! Et saa tuskaa ja kipua loppumaan. Mutta meidän siunattu Herramme tulee luoksesi ja Hän asettaa rakastavan kätensä allesi ja nostaa sinut jälleen istumaan taivaallisiin paikkoihin. Hän vapauttaa sinut kuolemanpelosta. Hän paljastaa loputtoman rakkautensa sinua kohtaan.

Katso ylös! Rohkaise itseäsi Herrassa. Kun usva ympäröi, etkä näe mitään ulospääsyä laskeudu takaisin Jeesuksen käsivarsille ja yksinkertaisesti luota Häneen. Hänen on tehtävä kaikki! Hän haluaa sinun uskosi sinun

luottamuksesi. Hän haluaa sinun huutavan ääneen Jeesus rakastaa minua! Hän on minun kanssani! Hän ei minua jätä! Hän tekee työtä koko ajan! Minua ei heitetä pois! Minua ei voiteta! Minä en ole saatanan uhri! Minä en menetä järkeäni enkä elämäni suuntaa! Jumala on minun puolellani! Minä rakastan Häntä ja Hän rakastaa minua!

Perusta on usko. Ja usko lepää yhdessä ehdottomassa totuudessa Jokainen ase, joka valmistetaan sinun varallesi, on oleva tehoton (Jesaja 54:17).

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/5226/>